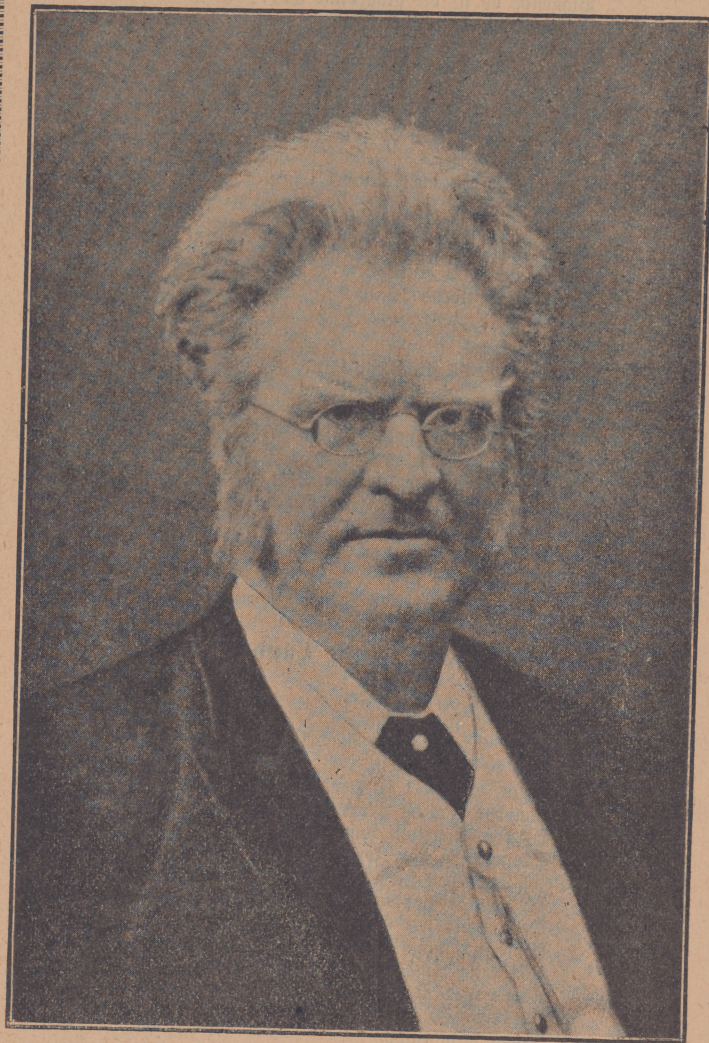

Fædrelandsfange!

Bjornstjerne Bjornson.

V box 27:796

Fædrelandsfange!

Norge! Norge!

Norge, Norge!
Blånende op af det grågrønne Hav,
Der omkring som Fugleunger,
Fjorde i Tunger
Indover did, som det stilner af;
Elve, Dale
Følges fra Fjeldene, Skogås og Li
Langelig efter. Straks som det letter,
Sjøer og Sletter,
Helgedagsfreden med Tempel i,
Norge, Norge!
Hytter og Hus og ingen Borge;
Blidt eller hårdt,
Du er vort, du er vort,
Du er Fremtidens Land.

Norge, Norge!
Skibakke-Løbets skinnende Land,
Sjøullens Havn og Fiskeleie,
Floterens Veie,
Gjæsterens Fjeldblom og Jofelbrand.
Aagre, Enge,
Runer i Skoglandet, spredte Skår,
Byer som Blomster, Elvene skyder
Ud, hvor det bryder,
Hvidt ifra Havet, der Sværmen gaar.
Norge, Norge! o. s. v.

Bjørnson.

Ja, vi elsker dette Landet!

Ja, vi elsker dette Landet,
Som det stiger frem
Furet, veirbidt over Vandet
Med de tusen Hjem,
Elsker, elsker det og tænker
Paa vor Far og Mor
Og den Saganat, som sænker
Dronne på vor Jord.
Dette Land har Harald berget
Med sin Kjemperad,
Dette Land har Håkon værget,
Medens Livind kvad;
Paa dette Landet Olav malte
Korset med sit Blod,
Fra dets Høie Sverre talte
Roma midt imod.
Bonder fine Døker brynte,
Hvor en Hær drog frem;
Tordenskjold langs Kysten lynte,
Så det lyste hjem.

Kvinder selv stod op og strede,
Som de vare Mænd!
Andre kunde bare græde,
Men det kom igjen!
Norske Mand i Hus og Hytte,
Tak din store Gud!
Landet vilde han beskytte,
Skjønt det mørkt saa ud.
Alt, hvad Fædrene har kjæmpet,
Mødrene har grædt,
Har den Herre stille lempet,
Saa vi vandt vor Ret.
Ja, vi elsker dette Landet,
Som det stiger frem
Furet, veirbidt over Vandet
Med de tusen Hjem.
Og som Fædres Kamp har hævet
Det af Rød til Seir,
Også vi, når det blir krævet,
For dets Fred slaar Veir!

Bjørnson.

Jeg vil værge mit Land!

Jeg vil værge mit Land,
Jeg vil bygge mit Land,
Jeg vil elske det frem i min Bon, i mit Barn,
Jeg vil øge dets Gavn,
Jeg vil søge dets Savn
Ifra Grandsen og ud til de drivende Garn.
Her er Sommerfjol nok,
Her er Sædejord nok,
Bare vi, bare vi havde Kjærlighed nok,
Her er digtende Trang
Gjennem Arbejds Gang
Til at løfte vort Land, blot vi løfter i Flok,
Vi for vide på Tog
Over gængende Våg.
Rundt i Landet kneiser normanske Tårn,
Men vort modige Flag
Flyder videre idag,
Og det rødmer af Sundhed som aldrig tilforn.
Og vor Fremtid er stor;
Ti det treklovde Nord,
Det skal samles igjen, det skal blive sig selv.
Hvad du evner, kast af
I det nærmeste Krav,
Det skal bæres helt frem af en voksende Elv.
Denne Bostavn er vor,
Og vi elsker den for,
Hvad den var, hvad den er, hvad den bliver igjen.
Og som Kjærlighed gror
Af den hjemlige Jord,
Stal den gro af vor Kjærligheds Fokorn igjen.

Bjørnson.

Dengang vort eget Land vi tog.

Melodi: Hvor herligt er mit Fødeland.

Dengang vort eget Land vi tog
Af hundredaarig Is og Varme
Og lagde det for Sol og Varme
Og bygde det med Lov og Plog,
Af Klippen fik vi Statten gravet,
Med hoide Seil indtog vi Havet,
Og fri brød Tanken over Bol
Af Vaaren frem som Midnats Sol!

Og end erobrer vi med Gud:
Hver Plet, vi lægger ind til Ager,
Hvert Stik, vor Sjø i Favnen tager.
Hver Barnefjæl, vi folder ud,
Hver Tankegjist, som Livet klarer, —
Hver Dåd, som øger og bevarer, —
Er en Provins til Landet lagt,
Og for vor Frihed varig Vagt!

Bjørnson.

Foragtet af de Store, men elsket af de Smaa,

Foragtet af de Store, men elsket af de Smaa,
Sig, er det ikke Veien, som det Nye må gå?
Forrådt af dem, som Vag t burde være, just af dem,
Sig, er det ikke sådan, at en Sandhed staar frem?

For Folkestyre
Staa frem, staa frem,
For Kirke, for Skole,
For Frihed!

Forløs, hvad som venter
I Vintertage,
I Banedvale, — Det venter på dig!
Stå frem, stå frem!

Begynder som en Susen i Kornet Sommerdag
Og vokser til en Brusen gennem Skogenes Tag, —
Indtil at Habet bærer med Tordenroft den hen,
Da intet, intet høres uden den, uden den!

For Folkestyre o. s. v.

I Gøter-Folkets Kampe den nordre Fløi vi tog!

Vort Fanetag er: Folkeliv i Frihed og Tro.

Den Gud, som gav os Landet og Sproget og gav alt,
Han findes i den Gjærning, hvortil Folket blev kaldt!

Den er det, vi vil løfte, vi mange og vi små,

I frugtlos Kamp mod alle, som ei ville forta —

Begyndte som en Susen i Kornet Sommerdag

Og går nu alt som Brusen gennem Skogenes Tag.

Det vokse vil til Storm, førend nogen det ved af,

Med Torden i sin Stemme over endeløst Hav.

Et Folk, som føler Kaldet, er Jordens største Kraft,

For den maa alting falde, det staa hoit eller lavt.

For Folkestyre o. s. v.

Bjørnson.

Pris 10 Ore.

Liljehøjs i Boghandelen i Bilestrædet 5, Kristiania. 1894.
E. Walle & Co.s Bogtrykkeri Nedre Slotsgade 3.